

UZASADNIENIE

Powodowie W. P. i K. P. w dniu 10 czerwca 2014 r. wnieśli o zasądzenie od pozwanych Skarbu Państwa - Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. oraz Skarbu Państwa-Komendy Miejskiej Policji w K. kwoty 62.032,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powodowie wskazali, że w skutek niezgodnego z prawem działania Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. oraz Komendy Miejskiej Policji w K. nastąpiła szkoda w majątku K. P. i W. P..

W ocenie powodów z winy pozwanych doszło do przedwczesnego, albowiem na podstawie nieprawomocnej decyzji, wydania samochodu powodów marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiącego dowód rzeczowy w sprawie, nie uprawnionej osobie.

Pozwany Skarb Państwa-Komenda Miejska Policji w K. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany oświadczył, że działania policjantów Komendy Miejskiej Policji w K. w zakresie przedmiotowego pojazdu były zgodne z przepisami kodeksu postępowania karnego, ponadto wydanie przez policjanta, w powierzonym śledztwie postanowienia o zmianie postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, mieściło się w jego kompetencji, gdyż prokurator nie zastrzegł sobie tego rodzaju czynności do wyłącznej swojej właściwości.

Pozwany Skarb Państwa-Komenda Miejska Policji w K. z chwilą wydania postanowienia w przedmiocie zbędności dowodów rzeczowych w ramach prowadzonego postępowania miał obowiązek niezwłocznego wykonania postanowienia o zwrocie dowodu rzeczowego osobie uprawnionej wskazanej w postanowieniu.

Pismem przygotowawczym z daty 16 grudnia 2014r. strona powodowa odnosząc się do twierdzeń i wniosków pozwanego Skarbu Państwa-Komendy Miejskiej Policji w K. zawartych w odpowiedzi na pozew podniosła, iż wydanie przedmiotów rzeczowych oraz inne czynności związane z samym postępowaniem dowodowym, nie zostało przekazane do wyłącznej gestii Prokuratury, a zatem przedmiotowe czynności były realizowane przez funkcjonariuszy Policji. Ponadto dodano, iż natychmiastowe wykonanie postanowienia przez organy postępowania przygotowawczego zostało zrealizowane przy całkowitym pominięciu praw dotychczasowych posiadaczy, a w konsekwencji bezprawnie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 grudnia 2014r. pozwany Skarb Państwa-Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych lub w razie przedstawienia –według spisu kosztów.

W uzasadnieniu powyższego, działaniom pozwanych jednostek, z którymi powodowie wiążą dochodzone roszczenie zdaniem pozwanego jw. nie sposób przypisać bezprawności.

Pozwany wskazał, iż nie został wykazany przez stronę powodową związek przyczynowy pomiędzy działaniem organów, a ewentualną szkodą powodów, albowiem nie wykazali oni, że gdyby nie została podjęta decyzja o wydaniu samochodu Towarzystwu (...) i nie doszło do faktycznego jego wydania, to powodom zostałby zwrócony pojazd w późniejszym czasie. Zakwestionowano również wysokość ewentualnej szkody powodów.

Pismem z dnia 17 lutego 2015r. powodowie podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w pozwie oraz w dalszych pismach procesowych.

Powodowie jednocześnie dodali, że w dalszym ciągu nie została im udzielona odpowiedź na zapytanie, gdzie obecnie znajduje się sporny samochód oraz komu został w rzeczywistości przekazany i przez kogo jest obecnie użytkowany.

Powodowie nadto nie zgodzili się z twierdzeniami pozwanego Skarbu Państwa-Prokuratury dotyczącymi nie zachowania należytej staranności przy zakupie pojazdu, a które zdaniem organu pozwala na uznanie ich jako nabywców w dobrej wierze.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2015r. strona pozwana obu jednostek Skarbu Państwa zakwestionowała wartość pojazdu wskazaną przez powodów.

Na rozprawie w dniu 5 października 2015r. strony postępowania podtrzymały swoje stanowiska wyrażone w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2009r. powodowie nabyli za pośrednictwem portalu (...)allegro samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...). Osobą pośredniczącą przy zakupie przedmiotowego samochodu był T. G..

Powodowie nigdy nie widzieli właściciela pojazdu.

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 27 sierpnia 2009r. k. 18, umowa pośrednictwa sprzedaży k. 17, dowód rejestracyjny pojazdu k. 15-16, zeznania powoda k. 179-181).

Wezwaniem z dnia 2 września 2009r. Naczelnik Urzędu Celnego w T. Oddział Celny w G. poinformował stronę powodową, iż ustalona średnia wartość rynkowa netto samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) została wstępnie ustalona przez organ podatkowy na kwotę 62.032,000 zł, a zatem znacznie odbiega od zadeklarowanej przez powodów podstawy opodatkowania w kwocie 38.811,00 zł, wobec czego wezwano powodów do zmiany (skorygowania złożonej deklaracji) wysokości opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie wysokości podstawy opodatkowania w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego).

(dowód: kopia wezwania Urzędu Celnego z dnia 2 września 2009r. k. 14).

W dniu 21 września 2012r. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) został przyjęty do serwisu (...) w K.. W trakcie przeglądu pracownicy tegoż serwisu stwierdzili nieścisłości w budowie pojazdu (niezgodność wyposażenia, budowy pojazdu, kolor) wynikającymi z VIN.

Komenda Miejska Policji dokonała oględzin ww. pojazdu i sporządziła protokół zatrzymania rzeczy, jednocześnie dokonano przesłuchania w charakterze świadka W. P.. Ponadto w dniu 25 września 2012 r. dokonano przesłuchania w charakterze świadka P. K. pracownika powyższego serwisu.

(dowód: protokół oględzin, protokół zatrzymania rzeczy z dnia 21 września 2012r, wraz z spisem i opisem rzeczy, protokół przesłuchania świadka W. P. k. 2-8, przesłuchanie świadka P. K. k. 20-21 akt 3 Ds. (...)).

W dniu 26 września 2012r. zostały przekazane do Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. materiały o L.dz(...)dotyczące samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), wobec którego istniało uzasadnione podejrzenie o przerobieniu numerów identyfikacyjnych VIN. Postępowanie zarejestrowano pod sygnaturą 3 Ds. (...)

(dowód: pismo z daty 26 września 2012r. k. 1 akt 3 Ds. (...))

Postanowieniem z dnia 28 września 2012r. Prokuratura wszczęła śledztwo w sprawie przerobienia numerów identyfikacyjnych samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), jednocześnie zarządzeniem z dnia 28 września 2012r. powierzyła Komendzie Miejskiej Policji w K. Wydział ds. Walki z Przeszłością Samochodową przeprowadzenie śledztwa o sygnaturze 3 (...)w całości, z wyjątkiem czynności zastrzeżonych do wyłącznej właściwości prokuratora.

(dowód: postanowienie z dnia 28 września 2012r. k. 22 akt 3 (...), zarządzenie z dnia 28 września 2012r. k. 23 akt 3 Ds. (...))

Postanowieniem z dnia 5 października 2012r. funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji Wydział do Walki z Przesłępczością Samochodową uznał przedmiotowy pojazd wraz z dowodem rejestracyjnym za dowód rzeczowy.

(dowód: postanowienie z dnia 5 października 2012r. k. 26-27)

Następnie funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji Wydział do Walki z Przesłępczością Samochodową wydał w dniu 8 października 2012r postanowienie o zasięgnięciu opinii biegłego, celem stwierdzenia, czy oznaczenie identyfikacyjne przedmiotowego pojazdu nosi ślady przerobienia.

(dowód: postanowienie z dnia 8 października 2012r. akt 3 Ds. (...).k. 28).

Biegły w opinii z dnia 8 listopada 2012r. H-E-II- (...) stwierdził, iż przedmiotowy samochód ma niewłaściwe oznakowanie identyfikacyjne VIN, w wyniku przeprowadzonych badań ujawniono fragmenty konturów zeszlifowanych znaków, których treść odczytano jako: „ (...)”.

(dowód: opinia biegłego z dnia 8 listopada 2012r. k. 31-34).

W toku przeprowadzonych dalszych czynności ustalono, że samochód V. (...) będący przedmiotem śledztwa, dla którego za prawidłowy i fabrycznie naniesiony uznano VIN (...) pochodził z kradzieży na terytorium Hiszpanii i został zarejestrowany w Systemie Informacyjnym Schengen jako pojazd zaginiony, skradziony lub przywłaszczony z adnotacją o zatrzymaniu pojazdu oraz kontaktem z biurem Międzynarodowej (...) Policji KGP.

(dowód: zgłoszenie trafienia przedmiotu w systemie informacyjnym Schengen k. 30-31 verte, odpowiedzi z systemów źródłowych k. 29 verte akta 3 Ds. (...)

Biuro Międzynarodowej (...) Policji Komenda Główna Policji pismem z daty 14 listopada 2012r. poinformowało Komendę Miejską Policji w K. Wydział Przesłępczości Samochodowej za hiszpańskim biurem (...), o okoliczności tego rodzaju, iż przedmiotowy samochód został utracony w wyniku kradzieży, uszkodzoną była E. E. zamieszkała w D. (H. która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w jednostce policji w D. (H. Pojazd był ubezpieczony w firmie (...). Następnie pismem z daty 10 grudnia 2012r. ww. biuro KGP poinformowało, iż policja (...) zawiadomiła aktualnego prawowitego właściciela pojazdu tj. firmę ubezpieczeniową (...) o jego zabezpieczeniu i przekazała właścicielowi dane jednostki komendy.

(dowód: pismo z dnia 14 listopada 2012r. k. 32, pismo z dnia 10 grudnia 2012r. k. 36 akt 3 Ds.(...)).

(...) Polska P. N. wnioskiem z dnia 14 stycznia 2013r. wystąpił do Komendy Miejskiej Policji w K. o wydanie im zabezpieczonego pojazdu, celem przekazania go prawowitemu właścicielowi tj. towarzystwu (...).

(dowód: wniosek z dnia 14 stycznia 2013r. wraz z pełnomocnictwem i załącznikami k. 38-41 akt 3 Ds. 1070/14).

W dniu 23 stycznia 2013r. Komenda Miejska Policji w K. wydała postanowienie o zmianie postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 5 października 2012r. O czym w dniu 24 stycznia 2013r. poinformowano Prokuraturę Rejonową K.-Wschód w K..

Prokuratura poleciła nie wydawać samochodu do momentu uprawomocnienia się ww. postanowienia. W dniu 26 lutego 2013r. przedmiotowy samochód został wydany ubezpieczycielowi.

(dowód: postanowienie z dnia 23 stycznia 2013r. k. 38-39; notatka urzędowa z dnia 24 stycznia 2013r. k. 15 akt 3 Ds.(...)).

Na powyższe postanowienie zostało wniesione zażalenie strony powodowej z dnia 1 lutego 2013r., które zostały przekazane do Sądu Rejonowego K. W.w K. pismem z daty 14 lutego 2013r.

(dowód: zażalenia z dnia 1 lutego 2013r. k. 47-48; pismo z dnia 14 lutego 2013r. k. 18 akt 3 Ds. (...)).

Akta główne postępowania przygotowawczego (...) (...)160/12 sygnatura akt 3Ds. (...)zostały w dniu 11 lutego 2013r. przesłane Prokuraturze Rejonowej K.-Wschód w K..

(dowód: pismo z dnia 11 lutego 2013r. k. 18 akt 3Ds. (...)).

Pismem z daty 28 lutego 2013r. Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. zobowiązała Komendę Miejską Policji w K. do ustalenia, czy T. G. zgłaszał w stosownym Urzędzie utratę prawa jazdy.

(dowód: pismo z dnia 28 lutego 2013r. k. 26 akt 3 Ds. (...)).

Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. pismem z dnia 14 marca 2013r. zwróciła się do Komendy Miejskiej Policji w K. o wskazanie komu, kiedy oraz na czyje polecenie pojazd marki V. (...) nr rej. (...) został wydany z prośbą o udzielenie odpowiedzi w terminie do dnia 15 marca 2013r.

(dowód: pismo z dnia 14 marca 2013r. k. 29).

Komenda Miejska w K. w dniu 14 marca 2013r. poinformowała Prokuraturę Rejonową K.-Wschód w K. o przekazaniu jej pokwitowania odbioru samochodu V. (...) nr rej. (...).

(dowód: notatka urzędowa z dnia 14 marca 2013r. k. 28 akt 3 Ds. (...)).

Postanowieniem z dnia 28 marca 2013r. zatwierdzonym przez prokuratora postanowiono umorzyć śledztwo w sprawie przerobienia znaku identyfikacyjnego pojazdu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa. Przy czym postanowieniem z dnia 29 marca 2013r. wyłączono do odrębnego postępowania materiały w sprawie odnośnie czynu z art. 291 k.k. (sygn. 3 Ds (...)). Powodowie nie rozpoznali osoby, pośredniczącej w sprzedaży im samochodu.

(dowód: postanowienie z dnia 28 marca 2013r. k. 38-39, postanowienie o wyłączeniu materiałów dochodzenia do odrębnego prowadzenia k. 37 verte akt 3Ds 1100/12)

W dniu 16 kwietnia 2013r. Komenda Miejska Policji w K., Wydział ds. z Przystępczością Samochodową ponownie przesłuchała w charakterze świadka W. P..

(dowód: protokół z przesłuchania świadka z dnia 16 kwietnia 2013r. k. 92-93 akt 3 Ds. (...)).

Po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Komendy Miejskiej Policji w K., Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. pismem z dnia 16 maja 2013r. poinformowała Zastępcę Komendanta Miejskiego Policji w K., iż uważa za przedwczesną podjętą decyzję w przedmiocie wydania pojazdu bez uprzedniego uprawomocnienia się postanowienia o dowodach rzeczowych.

(dowód: pismo z dnia 16 maja 2013r. k. 49-51 akt 3 Ds. (...)).

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy K. W. uchylił postanowienie z dnia 23 stycznia 2013r.

(dowód: postanowienie z dnia 26 czerwca 2013r. k. 52-53 akt 3 Ds. (...))

Następnie Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. zwróciła się pismem z dnia 5 sierpnia 2013r. do Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w K. o wykonanie czynności w postaci: przesłuchania w charakterze biegłego R. H. oraz wskazanie, gdzie znajduje się samochód marki V. (...) nr rej. (...).

(dowód: pismo z dnia 5 sierpnia 2013r. k. 55 akt 3 Ds. 1100/12).

Komenda Miejska Policji w K. wraz z pismem z daty 8 sierpnia 2013r. w załączeniu przekazała stosowną dokumentację wykonaną w toku czynności wskazanych w piśmie z dnia 5 sierpnia 2013r. dot. przedmiotowego pojazdu, a także protokołu przesłuchania biegłego R. H..

(dowód: pismo z dnia 8 sierpnia 2013r. k. 54 akt 3 Ds. (...), protokół przesłuchania biegłego R. H. k. 159-161 akt 3 Ds.(...), tłumaczenia uzyskanych w ramach międzynarodowej pomocy prawnej dokumentów dot. Przedmiotowego pojazdu k. 376, 378, 379 akt 3 Ds. (...)).

Wnioskiem z dnia 19 sierpnia 2013r. strona powodowa wystąpiła o zmianę postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 5 października 2012r. w ten sposób, iż oddać pod dozór powoda W. P. samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na czas postępowania karnego wraz z dowodem rejestracyjnym o numerze DR (...).

(dowód: wniosek z dnia 19 sierpnia 2013r. k. 56 verte akt 3 Ds. (...)).

Pismem z daty 24 września 2013r. Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. w nawiązaniu do wniosku strony powodowej z dnia 19 sierpnia 2013r. poinformowała, iż w dniu 26 lutego 2013r. niniejszy pojazd został przekazany przez K. w K. Towarzystwu (...) reprezentowanemu przez C. Expres (...) Polska P. N..

(dowód: pismo z dnia 24 września 2013r. k. 58-60 akt 3 Ds. (...)).

Strona powodowa pismem z dnia 10 października 2013r. zwróciła się do Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. o doprecyzowanie, czy wniosek z dnia 19 sierpnia 2013r. pozostanie w aktach sprawy bez nadania mu dalszego biegu.

(dowód: pismo z daty 10 października 2013r. k. 61 akt 3 Ds. (...)).

W odpowiedzi na powyższe zapytanie Prokuratura Rejonowa K.-Wschód w K. pismem z daty 8 stycznia 2014r. wyjaśniła stronie powodowej, iż prokurator w ustalonym stanie faktycznym przy uwzględnieniu okoliczności, iż pojazd został wydany bez wiedzy organu, nie miał możliwości pozytywnego ustosunkowania się do wniosku powodów, z uwagi na fakt nie dysponowania już przedmiotowym pojazdem. Jednocześnie pismem z daty 8 stycznia 2014r. zwróciła się z zapytaniem do Komendy Miejskiej Policji w K. czy zostały przeprowadzone postępowanie służbowo-wyjaśniające w sprawie wydania samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

(dowód: pismo z daty 8 stycznia 2014r. k. 62, pismo z dnia 8 stycznia 2014r. k. 64-65 akt 3 Ds.(...))

Powodowie pismem z daty 20 stycznia 2014r. zwrócili się do Komendy Wojewódzkiej Policji w K. o ustosunkowanie się do powyższego pisma Prokuratury.

(dowód: pismo z dnia 20 stycznia 2014r. k. 28).

W odpowiedzi na powyższe Komenda Wojewódzka Policji w K. poinformowała stronę pozwaną pismem z daty 18 lutego 2014r. o wdrożeniu czynności wyjaśniających, których zakończenie przewidywane jest na koniec lutego 2014r., a następnie pismem z daty 12 marca 2014r. o konieczności przeprowadzenia niezbędnych czynności z uwagi na treść zarzutów strony powodowej.

(dowód: pismo z dnia 12 marca 2014r. k. 40, pismo z dnia 18 lutego 2014r. k. 41).

W odpowiedzi na zażalenie strony powodowej Komenda Wojewódzka Policji złożonym oświadczeniem z dnia 30 kwietnia 2014r. nie znalazła wystarczających postaw do uznania, aby czynności realizowane przez Komendę Miejską Policji w K. nie miały oparcia w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

(dowód: pismo z dnia 30 kwietnia 2014r. k. 49).

Sąd dał wiarę wszystkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów. Dowody te nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, Sąd ponadto dał wiarę dowodom z przesłuchania świadka, a to J. M. oraz stron W. P. i stającego za pozwanego Prokuratora J. P., które korelują z treścią powyższych dokumentów.

Sąd oddalił wniosek powodów o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność, jaka była wartość rynkowa pojazdu V. (...) o nr rej. (...) na dzień wydania nieuprawnionemu podmiotowi, albowiem dowód z opinii biegłego sądowego był w realiach niniejszej sprawy zbędny i niekonieczny, celem ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sfera wykonywania władzy publicznej (imperium) obejmuje stosunki prawne, w których państwo lub jednostka samorządu terytorialnego występuje w pozycji nadrzędnej, mogąc jednostronnie władczo kształtować prawa lub obowiązki innego podmiotu (wyrok z dnia 11 grudnia 2014r. Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, sygn. akt I ACa 861/14).

Przepis art. 77 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej. To doniosłe unormowanie legło u podstaw nowelizacji kodeksu cywilnego w zakresie reguł odpowiedzialności Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego za szkodę wyrządzoną władczym działaniem władz publicznych (Adam Olejniczak, Komentarz do art. 417 Kodeksu cywilnego, LEX).

Zgodnie z treścią art. 417. § 1. k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Każdy poszkodowany podmiot stosunków cywilnoprawnych może dochodzić roszczeń w sytuacji, kiedy doznał szkody wyrządzonej przez wykonujących władzę publiczną. Przepis art. 417 k.c. nie zawiera żadnych ograniczeń podmiotowych i z żądaniem naprawienia szkody mogą występować osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznała zdolność prawną (por. art. 1 i 33¹ k.c.).

Do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa muszą wystąpić trzy przesłanki:

- szkoda,
- niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie organu władzy publicznej przy wykonywaniu władzy publicznej,
- adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a działaniem lub zaniechaniem

Zwrócić także należy uwagę, iż kolejność badania przez sąd powyższych przesłanek nie może być dowolna.

W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania bądź też zaniechania, z którego, jak twierdzi poszkodowany, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi związku przyczynowego.

podkreślić należy, iż nie budzi wątpliwości sądu, że działania funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w K. i Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. określone w pozwie jako bezprawne, stanowiące podstawę dochodzenia odszkodowania, były wykonywane w ramach władzy publicznej.

W oparciu 311 § 2 i 3 k.p.k. prokurator Prokuratury Rejonowej w Katowicach powierzył Komendzie Miejskiej Policji w K. śledztwo dotyczące przerobienia numerów identyfikacyjnych samochodu marki V. E. o nr rej. (...).

W związku z powyższym mając na uwadze treść art. 230 k.p.k. Komenda Miejska Policji była uprawniona do wydania postanowienia w przedmiocie przedmiotów rzeczowych z dnia 5 grudnia 2012r.

W kompetencji Komendy Miejskiej Policji w K. było zatem wydanie postanowienia o zmianie postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 stycznia 2013r.

Prawo własności może skutecznie przenieść na nabywcę tylko właściciel (wyrok SN z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 27/96, OSNC 1997, nr 4, poz. 43).

Powodowie chcieli nabyć przedmiotowy samochód za pośrednictwem T. G.. W toku postępowania prowadzonego przez stronę pozwaną ustalono, iż rzekomo nabyty przez powodów samochód został skradziony na terenie H..

Nabycie rzeczy od osoby nieuprawnionej do jej rozporządzenia jest szczególnym sposobem nabycia własności, którego podstawę stanowi art. 169 § 1, 2 k.c. (zgodnie z treścią którego jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. Jednakże gdy rzecz zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona przez właściciela zostaje zbyta przed upływem lat trzech od chwili jej zgubienia, skradzenia lub utraty, nabywca może uzyskać własność dopiero z upływem powyższego trzyletniego terminu).

Nie tylko art. 169 k.c. ale i art. 174 k.c. zgodnie z treścią którego posiadacz rzeczy ruchomej niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada rzecz nieprzerwanie od lat trzech jako posiadacz samoistny, chyba że posiada w złej wierze, wymagają do nabycia własności rzeczy ruchomej skradzionej trzyletniego okresu posiadania jej w dobrej wierze. Między wymogami obu tych przepisów nie może być sprzeczności, bo prawo ma być systemem spójnym.

Cena sprzedaży samochodu była rażąco niska w stosunku do ceny rynkowej, co zauważył także Urząd Skarbowy, wszczynając stosowne postępowanie.

Powodowie mimo, iż powinni sobie zdawać sprawę z zaniżonej wartości pojazdu, to mimo to usiłowali zakupić opisany wyżej pojazd nie od właściciela ale od pośrednika.

Pozwala to mieć wątpliwość w zakresie należytej staranności jaką wymaga się od stron przy umowach, których wartość jest znacząca i dotyczy towarów, które często bywają wprowadzane do obrotu jako pochodzące z kradzieży.

Pośrednik nie mógł przenieść na powodów własności samochodu, skoro sam nie posiadał do niego prawa własności, ani też nie był należyście umocowany przez właściciela pojazdu do sprzedaży.

Powodowie w żaden sposób nie udowodnili, iż nabyli prawo własności przedmiotowego samochodu, nie udowodnili, że są jego właścicielami, zatem w ocenie Sądu nie może być mowy o szkodzie, w związku z czym brak jest wystąpienia obligatoryjnej przesłanki wymaganej dla przyjęcia odpowiedzialności Skarbu Państwa z art. 417 k.c. jaką jest szkoda.

Niezależnie od powyższego działania jednostek pozwanego miały oparcie w obowiązujących przepisach prawa.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił w punkcie 1 powództwo w stosunku do Skarbu Państwa-Prokuratury Rejonowej w K. oraz w punkcie 2 powództwo w stosunku do Skarbu Państwa-Komendy Miejskiej Policji w K..

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 3 i 4 wyroku zgodnie z art. 98 k.p.c. stanowiącego, że zasadą jest konieczność zwrotu przez przegrywającego stronie wygrywającej kosztów, jakie wygrywający poniósł dla celowego dochodzenia swoich praw i celowej obrony.

Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, jednakże nie wyższe niż stawki opłat wskazanych w odrębnych przepisach, wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe jak również koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa.

W konsekwencji wyniku procesu zasądzono w punkcie 3 solidarnie od powodów na rzecz pozwanego Skarbu Państwa-Prokuratury Rejonowej K.-Wschód w K. kwotę 3.617,00 zł, na którą składała się kwota 3.600,00 zł- zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami.), jak również kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa procesowego oraz zasądzono w punkcie 4 solidarnie od powodów na rzecz pozwanego Skarbu Państwa-Komendy Miejskiej Policji w K. kwotę 3.617,00 zł, na którą składała się kwota 3.600,00 zł- zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami.), jak również kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa procesowego.

Dnia 15 października 2015 r.

Sygn. akt I C 1181/14/12

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...):

– (...)

– (...)

3) (...)

Dnia 15 października 2015 r.